

For 1998 er det sådan, at der har været et merforbrug på 4,7 mia. kr. i forhold til, hvad der var forventet på finansloven. Og så kan man jo spørge sig selv: Hvor er de 4,7 mia. kr. så anvendt? Er det sådan, at pengene er anvendt til at få nedbragt ventelisterne på sygehuse? Er de anvendt til at få styrket kriminalitetsbekæmpelsen? Er de anvendt til at lempe forholdene for det danske erhvervsliv eller til andre gode og velformulerede formål?

Svaret er nej. En stor del af pengene er gået til, at den offentlige sektor er blevet større, at der rundt omkring i statsadministrationen er blevet ansat flere mennesker, som har brugt pengene til at bygge nye bygninger, udvide med flere kontorer og på anden vis udvide staten.

Derfor er det Fremskridtspartiets opfattelse, at tillægsbevillingslovforslaget for 1998, som det foreligger, bør indstilles til forkastelse.

Vi har i Finansudvalget stemt imod langt hovedparten af de aktstykkebevillinger, der er blevet fremlagt af ministrene. Det skyldes nu primært, at langt de fleste aktstykker har deres udgangspunkt i, at der forelægges bevillinger til ulandsområdet til konkret vedtagelse og afgørelse, og dér stemmer Fremskridtspartiet imod langt hovedparten af bevillingerne.

Men også andre sager har jo fundet vej til Finansudvalget, og hver gang der har været tale om merbevillinger, som vi ikke mener at der er plads til på den danske finanslov, så har vi stemt nej.

Dermed være ikke sagt, at vi har stemt nej til det hele. På en lang række punkter har vi også i Fremskridtspartiet følt, at det var korrekt at støtte de bevillingsforslag, de aktstykker, der er blevet fremlagt. Men den samlede sum er altså et merforbrug på 4,7 mia. kr., hvilket jo altså betyder, at overskuddet på statens finanser for 1998 er blevet tilsvarende lavere.

Og selv om finansministeren antagelig vil synes, at et overskud på 17 mia. kr. er vældig flot, er der kun at sige, at det er ikke ret meget, når man sammenligner med den gældsforpligtelse, som staten har, og som jo stadig væk er på over 650 mia. kr. Og de, der kan lidt hovedregning, vil hurtigt kunne se, at med kun 17 milliarder kroners overskud om året kommer det til at tage alt for mange år, før statens store gældsforpligtelse er afhøvet.

Så Fremskridtspartiets indstilling kan kun være den, at vi indstiller tillægsbevillingslovforslaget til forkastelse. Det er en naturlig kon-

sekvens af, at vi har stemt nej til de mange merbevillinger, og af det, der var udgangspunktet, nemlig at finansloven for 1998 blev vedtaget, uden at det skete med vores stemmer.

Vi forventer, at vi under det udvalgsarbejde, som Finansudvalget går i gang med, vil kunne få belyst, på hvilke punkter man fra regeringens side har syntes det var nødvendigt at bruge de mange ekstra penge. Og når vi så når frem til tredjebehandlingen, vil vores indstilling være, at Folketinget stemmer nej.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Anders Mølgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 161: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, medarbejderinddragelse m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 21/1 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lis Greibe (S):

L 161 har fire formål: at gennemføre IPPC-direktivet, at indføre nye regler om virksomhedernes pligt til at inddrage medarbejderne i miljøarbejdet, at foretage enkelte nødvendige justeringer i forhold til Seveso II-direktivet om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og endelig at udvide myndighedernes generelle adgang til at ændre miljøgodkendelse i den såkaldte retsbeskyttelsesperiode.

IPPC-direktivet er et rammedirektiv, der kun indeholder generelle principper for en integre-